

Warszawa, dnia 9 października 2020 r.

Poz. 1755

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 8 października 2020 r.

w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 64 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia albo które posiadają szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1–4, ust. 7a oraz ust. 12, a także wymiar urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 3 i ust. 8 pkt 2, ust. 9 oraz ust. 9a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) szczegółowe warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania;
- 5) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 62 ust. 11 i 14 ustawy.

Rozdział 2

Urlop wypoczynkowy i dodatkowe urlopy wypoczynkowe

§ 2. Żołnierzowi zawodowemu, który ma być skierowany na naukę lub szkolenie w trybie stacjonarnym, trwające co najmniej sześć miesięcy przypadających na drugą połowę roku kalendarzowego, udziela się urlopu wypoczynkowego przysługującego w danym roku kalendarzowym przed skierowaniem go na naukę lub na szkolenie.

§ 3. 1. Żołnierzowi zawodowemu udziela się urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o ile żołnierz ten nie przebywa na zwolnieniu lekarskim lub nie jest zwolniony od zajęć służbowych wskutek konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo nie przebywa na innym urlopie, o którym mowa w art. 62 ust. 1–3, ust. 7a–9a oraz art. 65 i 65a ustawy.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy nie może wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, w szczególności z powodu przebywania na zwolnieniu lekarskim, dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy, zwany dalej „dowódcą jednostki”, udziela urlopu w terminie późniejszym, nieprzekraczającym jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uniemożliwiającej wykorzystanie urlopu w ustalonym terminie.

§ 4. 1. W przypadku przebywania na zwolnieniu lekarskim w okresie obejmującym okres urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego, dowódca jednostki przesuwa ten urlop i udziela go żołnierzowi bezpośrednio po zakończeniu trwania tego zwolnienia.

2. Na wniosek żołnierza zawodowego lub z inicjatywy dowódcy jednostki urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony w okresie późniejszym, nieprzekraczającym jednak trzech miesięcy od zakończenia trwania zwolnienia lekarskiego.

3. Udzielenie urlopu, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie zwolnienia lekarskiego.

§ 5. 1. Do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego w jednostce wojskowej sporządza się plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy. W planie ujmuje się również urlopy nieudzielone żołnierzowi zawodowemu w latach poprzednich, które wykorzystuje się w pierwszej kolejności.

2. Plan urlopów sporządza się, biorąc pod uwagę wnioski składane przez żołnierzy zawodowych do dnia 30 listopada każdego roku na rok następny oraz konieczność zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej.

3. Dowódca jednostki zatwierdza, przed końcem roku kalendarzowego, plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy.

4. Udzielenie żołnierzowi zawodowemu urlopu oraz dokonywanie zmian dotyczących udzielenia tego urlopu ogłasza się w rozkazie dowódcy jednostki, z podaniem roku, za który udzielono urlopu, rodzaju urlopu i czasu jego trwania.

5. W ciągu roku kalendarzowego dowódca jednostki okresowo, nie rzadziej niż raz na kwartał, sprawdza realizację planu urlopów.

6. Plan urlopów dla żołnierzy zawodowych bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej sporządza i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej do zatwierdzenia dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

7. Udzielenie urlopu żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 6, ogłasza się w rozkazie dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 6. 1. Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia, są stanowiska, na których obowiązki służbowe są wykonywane przez co najmniej połowę obowiązującego czasu służby w następujących warunkach szkodliwych dla zdrowia, zaliczonych do:

- 1) pierwszego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
 - c) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
 - d) w warunkach narażenia na drgania o ogólnym działaniu na człowieka,
 - e) narażenie na działanie promieniowania laserowego;
- 2) drugiego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
 - c) w warunkach narażenia na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne,
 - d) narażenie na hałas;
- 3) trzeciego stopnia szkodliwości – narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) czwartego stopnia szkodliwości – narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich.

2. Żołnierzowi zawodowemu udziela się urlopu w wymiarze uzależnionym od tego, do jakiego stopnia szkodliwości dla zdrowia zostanie zaliczone zajmowane przez niego stanowisko służbowe, o którym mowa w ust. 1. Zaliczenia dokonuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, na wniosek odpowiednio: sekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej, podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej, Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej, Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Dyrektora Narodowego Centrum Bezpieczeństwa Cyberprzestrzeni, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Dowódcy Garnizonu Warszawa, rektora-komendanta uczelni wojskowej albo właściwego dyrektora lub szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw zdrowia oraz na wniosek dyrektora tego departamentu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera stanowisko służbowe, stopień szkodliwości występujący na tym stanowisku oraz czas służby w warunkach szkodliwych.

4. Prace określone w ust. 1 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, jeżeli w środowisku pracy są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320).

5. Urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy, udziela się corocznie żołnierzowi zawodowemu pełniącemu służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, określonych w ust. 1, przez co najmniej 6 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

6. Dodatkowy urlop przysługuje żołnierzowi zawodowemu do czasu wyeliminowania czynników szkodliwych, które stanowiły uzasadnienie dla przyznania urlopu.

7. Dowódca jednostki informuje zainteresowanego żołnierza zawodowego o wyeliminowaniu czynników, o których mowa w ust. 6.

§ 7. Dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 62 ust. 3 ustawy, udziela się corocznie żołnierzom zawodowym, w wymiarze:

- 1) dziesięciu dni roboczych:
 - a) pełniącym służbę w jednostkach desantowo-szturmowych lub innych jednostkach, jeżeli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku,
 - b) zajmującym stanowiska nurków lub pletwonurków oraz stanowiska lekarzy lub instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie albo stanowiska w strukturach Wojsk Specjalnych objęte obowiązkiem nurkowania, którzy systematycznie w ciągu roku nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej,
 - c) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, ścigaczy okrętów podwodnych, kutrów raketowych i okrętów zwalczania okrętów podwodnych, jeżeli wychodzili na tych okrętach w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku;
- 2) piętnastu dni roboczych:
 - a) zajmującym stanowiska instruktorów szkolenia spadochronowego,
 - b) wchodzącym w skład etatowych załóg okrętów podwodnych, jeżeli wychodzili na tych okrętach w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku,
 - c) pełniącym służbę w jednostce przeznaczonej do zwalczania terroryzmu na stanowiskach, których zajmowanie uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej.

§ 8. 1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy z dniem nabycia uprawnień uzasadniających udzielenie tego urlopu.

2. Żołnierzowi zawodowemu, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie w tym samym roku nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, z dniem nabycia tego prawa przysługują kolejne dni urlopu do osiągnięcia łącznie z wykorzystanym urlopem wyższego wymiaru.

3. Żołnierzowi zawodowemu, który nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym i nie wykorzystał go przed przeniesieniem na inne stanowisko służbowe, na którym urlop ten nie przysługuje, udziela się tego urlopu w ciągu trzech miesięcy od dnia przeniesienia.

§ 9. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu z ważnych względów służbowych nie udzielono urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, udziela się tego urlopu w pierwszej kolejności w ciągu następnego roku kalendarzowego.

2. Dowódca jednostki, do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego, sporządza i przesyła przełożonemu wykaz żołnierzy zawodowych, którzy mają niewykorzystany urlop wypoczynkowy z lat wcześniejszych niż urlop wypoczynkowy określony w ust. 1, w wymiarze powyżej 10 dni, w którym wskazuje liczbę niewykorzystanych przez nich dni urlopu.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu posiadającemu status weterana poszkodowanego udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 62 ust. 1a–1d ustawy. Urlop ten może zostać wykorzystany przez żołnierza zawodowego w całości w danym roku kalendarzowym.

2. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się w rozkazie dowódcy jednostki.

3. Do urlopu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio § 2–5.

Rozdział 3

Urlop szkoleniowy

§ 11. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego, o którym mowa w art. 62 ust. 9 i 9a ustawy, wynosi:

- 1) w szkołach ponadpodstawowych – 14 dni w każdym roku szkolnym;
- 2) w uczelniach, w każdym roku studiów odbywanych w systemie niestacjonarnym – 28 dni;
- 3) w ostatnim roku studiów odbywanych w systemie niestacjonarnym niezależnie od urlopu określonego w pkt 2 – 28 dni;
- 4) dla żołnierzy zawodowych pobierających naukę w szkołach policealnych (pomaturalnych) i na studiach podyplomowych oraz na innych studiach albo kursach specjalnych prowadzonych przez uczelnie lub instytuty badawcze w systemie niestacjonarnym – 21 dni w celu przygotowania się i złożenia egzaminu końcowego;
- 5) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich i obrony rozprawy doktorskiej lub w celu przygotowania się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego – 28 dni;
- 6) w celu przygotowania się do egzaminu radcowskiego, egzaminu sędziowskiego lub egzaminu prokuratorskiego i złożenia każdego z tych egzaminów – 30 dni;
- 7) w celu przygotowania się do egzaminu po zakończeniu aplikacji legislacyjnej i złożenia tego egzaminu – 14 dni;
- 8) w celu przygotowania się do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego przez lekarzy i lekarzy dentystów oraz specjalistów z korpusu osobowego medycznego i złożenia tego egzaminu – 30 dni.

2. Urlop szkoleniowy określony w ust. 1 pkt 1–5 może być przedłużony, na umotywowany wniosek żołnierza zawodowego, o liczbę dni nieprzekraczającą połowy jego wymiaru, jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba, w szczególności gdy wymaga tego realizacja programu nauki.

§ 12. Urlop szkoleniowy, którego udziela dowódca jednostki, może być udzielony żołnierzowi zawodowemu jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku nauki, w wymiarze proponowanym przez żołnierza, szkołę lub uczelnię.

Rozdział 4

Urlop zdrowotny, aklimatyzacyjny, okolicznościowy oraz zwolnienie od zajęć służbowych

§ 13. Urlopu zdrowotnego, aklimatyzacyjnego oraz zwolnienia od zajęć służbowych żołnierzowi zawodowemu udziela dowódca jednostki.

§ 14. Żołnierz zawodowy może wystąpić do dowódcy jednostki z wnioskiem o udzielenie urlopu zdrowotnego po zakończeniu leczenia w podmiocie leczniczym, a w uzasadnionych przypadkach także po zakończeniu leczenia ambulatoryjnego, gdy nie wymaga on już dalszego leczenia w tym podmiocie, ale nie odzyskał jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych lub nie jest w okresie wypowiedzenia stosunku służbowego lub nie została wydana w stosunku do niego decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 15. 1. Wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej orzekają o potrzebie udzielenia żołnierzowi zawodowemu urlopu zdrowotnego oraz o wymiarze tego urlopu.

2. Do wojskowej komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1, kieruje żołnierza zawodowego dowódca jednostki.

§ 16. 1. Żołnierzowi zawodowemu bezpośrednio po stawieniu się w jednostce wojskowej i po zakończeniu przez tego żołnierza badań lekarskich określających zdolność do zawodowej służby wojskowej po zakończeniu służby poza granicami państwa, udziela się z urzędu urlopu aklimatyzacyjnego.

2. Stawienie się żołnierza zawodowego w jednostce wojskowej potwierdza się w rozkazie dowódcy jednostki.

§ 17. 1. Dowódca jednostki udziela żołnierzowi zawodowemu, na jego wniosek, urlopu okolicznościowego w przypadku:

- 1) zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, pogrzebu małżonka lub pogrzebu dziecka w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych;
- 2) zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko własne, przysposobione, pasierba, dziecko przyjęte na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej, a także w przypadku pogrzebu rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i byłych prawnych opiekunów żołnierza albo jego małżonka w wymiarze do trzech dni roboczych.

2. Urlopu okolicznościowego można także udzielić żołnierzowi zawodowemu, na jego umotywowany wniosek, w celu załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, w wymiarze od jednego do pięciu dni roboczych.

3. Jeżeli z objęciem stanowiska służbowego jest związane przeniesienie się do innej miejscowości, dowódca jednostki, w której żołnierz zawodowy został wyznaczony na stanowisko służbowe, udziela temu żołnierzowi, po stawieniu się w tej jednostce, urlopu okolicznościowego w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych w zależności od odległości miejscowości, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe, oraz warunków służbowych i osobistych żołnierza zawodowego, chyba że względy służbowe lub osobiste żołnierza zawodowego przemawiają za udzieleniem tego urlopu w terminie późniejszym.

§ 18. 1. Dowódca jednostki może udzielić żołnierzowi zawodowemu zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 13 ustawy.

2. Zwolnienie od zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku:

- 1) sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem zawodowym nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza zawodowego.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na umotywowany wniosek żołnierza zawodowego.

4. Do wniosku dołącza się dokumenty uzasadniające potrzebę sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny:

- 1) zaświadczenie lekarskie stwierdzające konieczność sprawowania opieki nad członkiem rodziny albo orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji członka rodziny, albo odpis skrócony aktu urodzenia dziecka oraz
- 2) zaświadczenie lub oświadczenie żołnierza zawodowego o osobach wspólnie zamieszkałych z żołnierzem zawodowym albo zamieszkałych w tej samej miejscowości w razie sprawowania osobistej opieki nad rodzicami.

§ 19. 1. Przy udzielaniu urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, stosuje się przepisy § 18.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy spełnia warunki do udzielenia urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego, urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, udziela się po wykorzystaniu tych urlopów.

§ 20. 1. W razie zaistnienia innych przyczyn uzasadniających udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku sprawowania przez żołnierza zawodowego osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny lub urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, żołnierz niezwłocznie informuje o tym dowódcę jednostki.

2. Dowódca jednostki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyduje o powrocie żołnierza zawodowego do wykonywania obowiązków służbowych albo o kontynuacji zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego.

§ 21. 1. Żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta po otrzymaniu karty szkolenia specjalistycznego zwraca się do dowódcy jednostki z wnioskiem o wyznaczenie dni, w których będzie zwalniany od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji, w którym podaje nazwę i adres podmiotu leczniczego prowadzącego specjalizację.

2. Do wniosku żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta dołącza:

- 1) kopię pierwszej i drugiej strony karty szkolenia specjalistycznego;
- 2) propozycję dni, w których chciałby uczestniczyć w szkoleniu specjalizacyjnym.

3. Dowódca jednostki po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, udziela zwolnienia od zajęć i określa w rozkazie dziennym dni, w wymiarze 15 dni roboczych w miesiącu, w których żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta jest zwolniony od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji medycznej.

Rozdział 5

Odwołanie lub wstrzymanie urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych oraz zwrot kosztów

§ 22. 1. Dowódca jednostki, w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych ważnymi względami służbowymi, w szczególności dotyczącymi potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, lub w przypadkach wynikających z funkcjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełni służbę, swoim poleceniem może go odwołać z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego lub wstrzymać ten urlop przed jego udzieleniem.

2. Dowódca jednostki, który odwołał żołnierza zawodowego z urlopu wypoczynkowego lub wstrzymał mu udzielenie urlopu w całości lub w części, odnotowuje ten fakt w rozkazie, podając przyczynę oraz datę odwołania lub wstrzymania urlopu.

3. Zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem go z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem takiego urlopu odbywa się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego złożony do dowódcy jednostki. Do wniosku dołącza się dowody stwierdzające koszty faktycznie poniesione przez żołnierza.

4. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 3, następuje na podstawie decyzji właściwego dowódcy jednostki, o którym mowa w art. 104 ustawy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Rozdział 6

Przepisy przejściowy i końcowy

§ 23. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. poz. 1503 oraz z 2016 r. poz. 751).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 października 2020 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: wz. *S. Chwałek*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. poz. 1503 oraz z 2016 r. poz. 751), które na podstawie art. 19 pkt 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o weteranach działań poza granicami państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1726) utraciło moc z dniem 11 października 2020 r.